Geneza 1

1 La început, Dumnezeu a făcut cerurile şi pământul.
2 Pământul era pustiu şi gol; peste faţa adâncului de ape era întuneric şi Duhul lui Dumnezeu se mişca pe deasupra apelor.
3 Dumnezeu a zis: „Să fie lumină!” Şi a fost lumină.
4 Dumnezeu a văzut că lumina era bună; şi Dumnezeu a despărţit lumina de întuneric.
5 Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua întâi.
6 Dumnezeu a zis: „Să fie o întindere între ape şi ea să despartă apele de ape.”
7 Şi Dumnezeu a făcut întinderea şi ea a despărţit apele care Sunt dedesubtul întinderii de apele care Sunt deasupra întinderii. Şi aşa a fost.
8 Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a doua.
9 Dumnezeu a zis: „Să se strângă la un loc apele care Sunt dedesubtul cerului şi să se arate uscatul!” Şi aşa a fost.
10 Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
11 Apoi Dumnezeu a zis: „Să dea pământul verdeaţă, iarbă cu sămânţă, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor şi care să aibă în ei sămânţa lor pe pământ.” Şi aşa a fost.
12 Pământul a dat verdeaţă, iarbă cu sămânţă după soiul ei şi pomi care fac rod şi care îşi au sămânţa în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
13 Astfel, a fost o seară şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a treia.
14 Dumnezeu a zis: „Să fie nişte luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie nişte semne care să arate vremurile, zilele şi anii;
15 şi să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul.” Şi aşa a fost.
16 Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, şi anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua şi luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut şi stelele.
17 Dumnezeu i-a aşezat în întinderea cerului, ca să lumineze pământul,
18 să stăpânească ziua şi noaptea, şi să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19 Astfel, a fost o seară şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a patra.
20 Dumnezeu a zis: „Să mişune apele de vieţuitoare şi să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului.”
21 Dumnezeu a făcut peştii cei mari şi toate vieţuitoarele care se mişcă şi de care mişună apele, după soiurile lor; a făcut şi orice pasăre înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22 Dumnezeu le-a binecuvântat şi a zis: „Creşteţi, înmulţiţi-vă şi umpleţi apele mărilor; să se înmulţească şi păsările pe pământ”.
23 Astfel a fost o seară şi apoi a fost o dimineaţă: aceasta a fost ziua a cincea.

24 Dumnezeu a zis: „Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târâtoare şi fiare pământeşti, după soiul lor.” Şi aşa a fost.
25 Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor şi toate târâtoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26 Apoi Dumnezeu a zis: „Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peştii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul şi peste toate târâtoarele care se mişcă pe pământ.”
27 Dumnezeu l-a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească şi parte femeiască i-a făcut.
28 Dumnezeu i-a binecuvântat şi Dumnezeu le-a zis: „Creşteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul şi supuneți-l; şi stăpâniți peste peştii mării, peste păsările cerului şi peste orice viețuitoare care se mişcă pe pământ.”
29 Şi Dumnezeu a zis: „Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță şi care este pe fața întregului pământ, şi orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.”
30 Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului şi tuturor vietăților care se mişcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde.” Şi aşa a fost.
31 Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; şi iată că erau foarte bune. Astfel a fost o seară şi apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a şasea.

Geneza 2

1 Astfel au fost sfârşite cerurile şi pământul şi toată oştirea lor.
2 În ziua a şaptea Dumnezeu Şi-a sfârşit lucrarea pe care o făcuse; şi în ziua a şaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3 Dumnezeu a binecuvântat ziua a şaptea şi a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise şi o făcuse.
4 Iată istoria cerurilor şi a pământului, când au fost făcute.
5 În ziua când a făcut Domnul Dumnezeu un pământ şi ceruri, nu era încă pe pământ nici un copăcel de câmp şi nici o iarbă de pe câmp nu încolțea încă: fiindcă Domnul Dumnezeu nu dăduse încă ploaie pe pământ şi nu era nici un om ca să lucreze pământul.
6 Ci un abur se ridica de pe pământ şi uda toată fața pământului.
7 Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață şi omul s-a făcut astfel un suflet viu.
8 Apoi Domnul Dumnezeu a sădit o grădină în Eden, spre răsărit; şi a pus acolo pe omul pe care-l întocmise.
9 Domnul Dumnezeu a făcut să răsară din pământ tot felul de pomi, plăcuți la vedere şi buni la mâncare, şi pomul vieții în mijlocul grădinii, şi pomul cunoştinței binelui şi răului.
10 Un râu ieşea din Eden şi uda grădina; şi de acolo se împărțea şi se făcea patru brațe.
11 Numele celui dintâi este Pison; el înconjoară toată țara Havila, unde se găseşte aur.

12 Aurul din ţara aceasta este bun; acolo se găseşte şi bedelion şi piatră de onix.
13 Numele râului al doilea este Ghihon; el înconjoară toată ţara Cuş.
14 Numele celui de-al treilea este Hidechel: el curge la răsăritul Asiriei. Al patrulea râu este Eufratul.
15 Domnul Dumnezeu a luat pe om şi l-a aşezat în grădina Edenului, ca s-o lucreze şi s-o păzească.
16 Domnul Dumnezeu a dat omului porunca aceasta: „Poţi să mănânci după plăcere din orice pom din grădină;
17 dar din pomul cunoştinţei binelui şi răului să nu mănânci, căci în ziua în care vei mânca din el, vei muri negreşit.”

18 Domnul Dumnezeu a zis: „Nu este bine ca omul să fie singur; am să-i fac un ajutor potrivit pentru el.”

19 Domnul Dumnezeu a făcut din pământ toate fiarele câmpului şi toate păsările cerului; şi le-a adus la om, ca să vadă cum are să le numească; şi orice nume pe care-l dădea omul fiecărei vieţuitoare, acela-i era numele.
20 Şi omul a pus nume tuturor vitelor, păsărilor cerului şi tuturor fiarelor câmpului; dar, pentru om, nu s-a găsit nici un ajutor, care să i se potrivească.
21 Atunci Domnul Dumnezeu a trimis un somn adânc peste om şi omul a adormit; Domnul Dumnezeu a luat una din coastele lui şi a închis carnea la locul ei.
22 Din coasta pe care o luase din om, Domnul Dumnezeu a făcut o femeie şi a adus-o la om.
23 Şi omul a zis: „Iată în sfârşit aceea care este os din oasele mele şi carne din carnea mea! Ea se va numi, femeie (ebr.: işa = femeie), pentru că a fost luată din om (ebr.: iş = bărbat).”

24 De aceea va lăsa omul pe tatăl său şi pe mama sa, şi se va lipi de nevasta sa şi se vor face un singur trup.
25 Omul şi nevasta lui erau amândoi goi şi nu le era ruşine.

Geneza 3

1 Şarpele era mai şiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: „Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: „Să nu mâncaţi din toţi pomii din grădină?”
2 Femeia a răspuns şarpelui: „Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.”
3 Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: „Să nu mâncaţi din el şi nici să nu vă atingeţi de el, ca să nu muriţi.”
4 Atunci şarpele a zis femeii: „Hotărât, că nu veţi muri!
5 dar Dumnezeu ştie că, în ziua când veţi mânca din el, vi se vor deschide ochii şi veţi fi ca Dumnezeu, cunoscând binele şi răul”.

6 Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat şi plăcut de privit, şi că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat, deci, din rodul lui şi a mâncat; a dat şi bărbatului ei, care era lângă ea, şi bărbatul a mâncat şi el.
7 Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin şi şi-au făcut şorţuri din ele.
8 Atunci au auzit glasul Domnului Dumnezeu, care umbla prin grădină în răcoarea zilei: şi omul şi nevasta lui s-au ascuns de Faţa Domnului Dumnezeu printre pomii din grădină.
9 Dar Domnul Dumnezeu a chemat pe om şi i-a zis: „Unde eşti?”
10 El a răspuns: „Ţi-am auzit glasul în grădină; şi mi-a fost frică, pentru că eram gol şi m-am ascuns.”
11 Şi Domnul Dumnezeu a zis: „Cine ţi-a spus că eşti gol? Nu cumva ai mâncat din pomul din care îţi poruncisem să nu mănânci?”
12 Omul a răspuns: „Femeia pe care mi-ai dat-o ca să fie lângă mine, ea mi-a dat din pom şi am mâncat.”
13 Şi Domnul Dumnezeu a zis femeii: „Ce ai făcut?” Femeia a răspuns: „Şarpele m-a amăgit şi am mâncat din pom.”
14 Domnul Dumnezeu a zis şarpelui: „Fiindcă ai făcut lucrul acesta, blestemat eşti între toate vitele şi între toate fiarele de pe câmp; în toate zilele vieţii tale să te târăşti pe pântece şi să mănânci ţărână.
15 Vrăşmăşie voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei. Aceasta îţi va zdrobi capul şi tu îi vei zdrobi călcâiul.”
16 Femeii i-a zis: „Voi mări foarte mult suferinţa şi însărcinarea ta; cu durere vei naşte copii şi dorinţele tale se vor ţine după bărbatul tău, iar el va stăpâni peste tine.”
17 Omului i-a zis: „Fiindcă ai ascultat de glasul nevestei tale şi ai mâncat din pomul despre care îţi poruncisem: „Să nu mănânci deloc din el” blestemat este acum pământul din pricina ta. Cu multă trudă să-ţi scoţi hrana din el în toate zilele vieţii tale;
18 spini şi pălămidă să-ţi dea, şi să mănânci iarba de pe câmp.
19 În sudoarea feţei tale să-ţi mănânci pâinea, până te vei întoarce în pământ, căci din el ai fost luat; căci ţărână eşti şi în ţărână te vei întoarce.”
20 Adam a pus nevestei sale numele Eva (ebr. = viaţă): căci ea a fost mama tuturor celor vii.
21 Domnul Dumnezeu a făcut lui Adam şi nevestei lui haine de piele şi i-a îmbrăcat cu ele.
22 Domnul Dumnezeu a zis: „Iată că omul a ajuns ca unul din Noi, cunoscând binele şi răul. Să-l împiedicăm, deci, acum ca nu cumva să-şi întindă mâna, să ia şi din pomul vieţii, să mănânce din el şi să trăiască în veci.”
23 De aceea Domnul Dumnezeu l-a izgonit din grădina Edenului, ca să lucreze pământul, din care fusese luat.
24 Astfel a izgonit El pe Adam; şi la răsăritul grădinii Edenului a pus nişte heruvimi, care să învârtească o sabie învăpăiată, ca să păzească drumul care duce la pomul vieţii.